

Archambault heeft een soort knipperlichtrelatie met Nederland. Jaren geleden werden hier vooral de Surprise en Grand Surprise verkocht. Toch werden die nooit echt populair. Gaat de nieuwe generatie dat veranderen? Wij maakten kennis met de benjamin uit de nieuwe lijn: de A31.

TEKST: JAN BRIES | FOTO'S: BERTEL KOLTHOF

Archambault A31

Allemaansvriend met karakter

PLUS + bouw en constructie + ergonomie kuip en dek + zeileigenschappen en -gemak

I ruim een halve eeuw bouwt Archambault polylester zeiljachten. De succesvolle Surprise-modellen – waarvan er maar liefst 2000 zijn gebouwd

– evenals de Grand Surprise worden nog steeds gemaakt. Maar de werf heeft tegenwoordig ook een eigentijdse, IRC-georiënteerde lijnjachten. De kleinste daarvan is deze A31. Nu het wordt vertegenwoordigd door Bach Yachting in Medemblik krijgt het merk in Nederland weer een nieuwe kans. De doorslag om het merk op te pikken, lag bij een ander model van Archambault dat de werf op dit moment ontwikkelt: de M34. Met deze boot zal de Tour de France à la Voile worden gevaren, en het is tevens de beoogde opvolger van de wellicht bekende Mumm. “Die boot lijkt erg succesvol te gaan worden”, zegt Jascha Bach van Bach Yachting. “Een extreme boot, 2.400 kilo met 72 vierkante meter zeil, voor ongeveer 120.000 euro.” Maar voorspoed kan ook de Archambault A31, onderwerp van deze Vaarimpresie, niet ontzegd worden. In een jaar werden er ruim dertig verkocht. In IRC-wedstrijden – voornamelijk in z'n land van herkomst – is de boot succesvol. In Frankrijk vaart de boot in IRC 3, in Nederland in IRC 2 met een rating van 0.987. Z'n belangrijkste concurrent op commercieel gebied is misschien wel grotere broer A35. Bach Yachting zet in elk geval een aparte tak binnen het bedrijf op poten voor het merk Archambault. Een teken dat de kersverse Nederlandse importeur er wel vertrouwen in heeft.

Modern maar niet extreem

Wie de boot ziet, kan dat vertrouwen wel begrijpen. De A31 is getekend door het vaste ontwerp bureau van Archambault: Joubert, Nivel et Mercier. Ze tekenden een brede romp die echter smal is op z'n waterlijn. De grootste breedte ligt ver naar achteren en loopt bijna door tot de spiegel. Een van de 'trucs' die ze toepasten, is het gebruik van een gewone vinkiel in plaats van een moderne T-kiel. Ten eerste omdat zo'n kiel binnen het IRC gunstig uitpakt, maar het heeft zeiltechnisch ook z'n voordelen. Een T-kiel kan weliswaar beter geoptimaliseerd worden dan een vinkiel, maar stelt ook hogere eisen aan de stuurman en bemanning. Een 'conventionele' kiel levert aanzienlijk meer lift dan een T-kiel (die een vin met een veel kleinere koorde – de afstand tussen voor- en achterzijde van de vin – heeft). Dat vaart een stuk makkelijker, zeker als je veel overstag gaat; op een wedstrijd baan bijvoorbeeld. Bovendien heeft een T-kiel een veel kleinere *groove*

waardoor het een stuk lastiger wordt om de boot optimaal te varen. Ergo: de A31 heeft alles in zich om een makkelijk te varen én – zeker ruimwinds – snelle boot te zijn. Of dat ook zo is, zien we zometeen.

Je ziet op de boot meer voorbeelden van 'wedstrijd-georiënteerde' onderdelen. Standaard verzonden afsluiters bijvoorbeeld of standaard Dyform en Spectra lopend want. Kiel en roerblad worden vanuit de werf 'geshaped' en de kersverse eigenaar krijgt een handboek bij de boot om onder meer de mast optimaal te kunnen trimmen.

Eenvoudig, niet armoedig

Onderdeks is de Archambault eenvoudig, maar functioneel. Vaak impliceert zo'n omschrijving dat het geheel maar 'zo zo' is wat betreft afwerking (en terecht, helaas). 'Eenvoudig' leidt vaak als vanzelf tot *shabby*, maar in het geval van deze A31 is dit absoluut niet het geval. De afwerking mag dan simpel zijn, zij is ook goed. En eerlijk. Er is zo min mogelijk materiaal gebruikt om van alles en nog wat uit het zicht te verwijderen. De bevestiging van beslagen, afsluiters, slangen, alles is direct te controleren. Er zullen mensen zijn die het onafgewerkt vinden, maar ik vind het – zeker op een (semi)wedstrijdboot – een enorm pluspunt. Als het tenminste netjes gemaakt is. En dat is hier het geval. Constructief zit de boot keurig in elkaar. Romp en dek worden gebouwd onder vacuüm. Schotten, interieurelementen en de – kleine – binnenmal zijn solide vastgelamineerd. Voor extra verstijving van de romp is in de zijde een zware stringer over de hele lengte ingelamineerd. De romp-dekverbinding is geplakt. Waar de binnenzijde van dek en romp te zien zijn, staat alles keurig in de topcoat. De verstaing is naar buiten gebracht en grijpt op de romp aan. Dat levert een stabiele mast op en zorgt ervoor dat trekstangen binnen niet nodig zijn.

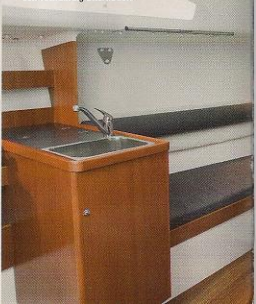
Het binnenwerk is duidelijk 'race-georiënteerd', maar een gezin voor wie het allemaal niet zo luxe hoeft, zal zich er ook thuis voelen. Voorin vind je een dubbel bed voor de volwassenen aan boord (het is op een haar na 2 meter lang), de hut achterin heeft een dubbel bed met wat beperktere maten (1,90 bij 1,50 meter). De kajuitbanken zijn met 1,85 meter lengte jammer genoeg te kort om ook als goede slaapplekken te kunnen dienen. De binnenhoogte is bijna 1,80 meter. Deuren ontbreken in de boot: om ruimtes af te sluiten, is gebruikgemaakt van doek met ritsen – lekker licht én lekker *racey*. De mogelijkheden om te ventileren zijn beperkt. Ook de hoeveelheid praktische berguimte aan boord is niet overbemeten, maar op een boot als

De navigatieboek: simpel doch functioneel. De Kombuis is klein, maar wel met koeling, tweeps kooktoestel en berguimte.

Best hip, eerlijk en in z'n eenvoud keurig afgewerkt. De A31 breekt rigoureus met het typische 'houten' scheepsinterieur, en biedt een volwaardig alternatief.

Eigentijdse fractionele tuigage met een nauwelijks overlappend voorzeil en grootzeil met losse broek.

De langste kooi vind je voorin. Met krap twee meter het geschiktst voor volwassenen. Rechts-boven de bak waarin de gennakerboom zit. Waterdicht, met een afvoer naar buiten. De gennaker is een optie, trouwens.

Hij stuurt vergevingsgezinder en makkelijker dan jachten met smalle, diepe balansroeren

deze mag dat niet echt een verrassing zijn. Hier en daar zijn bergzakken opgehangen en onder de banken, in de kombuis en onder het bed voorin kun je zaken kwijt. Die laatste plek is echter gezien de ongunstige gewichtsverdeling voor een boot als deze minder handig. Onderdeks vind je verder een kleine navigatiehoek aan stuurboord en een functioneel kombuisje ertegenover. De toiletruimte is een ondergeschoven kindje: aan stuurboord achter staat een potje en hangt een wasbakje. Dat is alles. Ik vind het geen enkel probleem (sterker: je kunt er mooi een nat zeil kwijt), maar toch is het jammer. Juist wat meer comfort hier zou de boot voor een nog groter publiek aantrekkelijker maken. Veel moeite hoeft de werf daar niet eens voor te doen. Een schotje achterin, een kastje of iets dergelijks voor wat toiletspullen, extra ventilatie en een spiegeltje, veel meer is niet nodig. Mischien iets voor een optiepakket?

Lijnen direct naar binnen

De Archambault A31 is natuurlijk duidelijk een op wedstrijdveren gerichte boot. Aan dek zie je dat het duidelijkst. De kuip is groot en biedt veel werkruimte, de zit in het gangboord voor de wedstrijd bemanning is door het ontbreken van een voetlijst heel goed vol te houden. Wel een opvallend detail: standaard ontbreekt een ankervoorziening.

In de wedstrijden is het de bedoeling dat je de boot vaart met een aparte grootschoot-trimmer die achter de stuurman zit. Hij of zij heeft daar de beschikking over prima trimmogelijkheden voor de grootschoot, inclusief een *fine-tune*. Bovendien bedient hij het achterstag. De zit voor zowel de grootschoot-trimmer als de stuurman is prima. Er is voor gekozen om alle lijnen naar achteren te leiden. Maar dan niet aan weerszijden van de kajuitingang, maar direct ervoor. Daar staat een batterij stoppers opgesteld waar alle lijnen doorheen gaan. Eigenlijk wel zo handig, want nu vallen ze meteen naar binnen en heb je er in de kuip dus helemaal geen last van.

We varen de A31 op een grauw en koud IJsselmeer met 10 tot 14 knopen wind. Ongereefd grootzeil en gennua 3 zijn de goede zeilvoering voor deze omstandigheden. Het blijkt al snel dat je deze boot in hoofdzaak 'op z'n grootzeil' moet varen. De fok trekken we lekker vlak, het achterstag gaat wat door en daarna is het een zaak van spelen met de grootschoot, de overloop en de fine-tune om de boot optimaal te laten lopen. Aan de wind kost het onder deze omstandigheden geen enkele moeite om een snelheid te halen van 6,5 knopen waarbij de hoogte iets meer dan 35 graden aan de ware wind bedraagt. Dankzij het flinke ballastandeel en de sterk oplopende vormstabiliteit onder helling (wanneer de

breedte van de romp gaat meedoen) kunnen we ook met een kleine bemanning hoog aan de wind sturen, zonder dat grote correcties met het roer vereist. Het roer is direct en zeer effectief. Wat voor de kiel geldt, geldt ook voor het roerblad: het is behoorlijk groot en daardoor adequaat. De A31 stuurt veel gemakkelijker en vergevingsgezinder dan moderne jachten met zeer smalle, diepe balansroeren. Die vereisen gewoon meer expertise. Wel vind ik het jammer dat het roer wat zwaar gaat – een kwestie van lagering waarschijnlijk. Dit is bij uitstek een boot waarop je het gevoel wilt hebben dat je aan de helmstok van een dinghy zit.

Geven we de boot een klein beetje ruimte, dan loopt hij vlot door naar een kleine 7 knopen. En als we nog wat ruimer sturen wordt het tijd om de gennaker erop te zetten. Die gennaker is optioneel – normaal gesproken vaar je de boot met een spinnaker. De boom laat zich eenvoudig met een lijn bedienen, het zetten van de gennaker mag geen problemen geven. Met dit zeil erbij blijkt dat de A31 ruimwinds lekker wat potentie heeft. In vlagen van zo'n 14 knopen voel je de boot direct versnellen en klokken we een 'dagrecord' van 9,5 knopen. 't Is net te weinig wind om ervoor te zorgen dat de boot écht gaat planeren en ook het relatief ondiepe water ter plaatse

Relatief breed, maar smijt op de waterlijn en daardoor een gering nat oppervlak. Bovendien een lofs ballastankje, dus goed te zeilen met een kleine bemanning

Geven we de boot een klein beetje ruimte, dan loopt hij vlot naar 7 knopen

is daar debet aan. Maar al met al zorgt de Archambault ervoor dat we de kille weersomstandigheden al snel niet meer merken. Dit is een levendige, maar vooral ook heel makkelijk boot die veel zeilplezier geeft.

Tot slot

We zeiden het al in het begin: ons land heeft een soort knipperlichtrelatie met Archambault. De nieuwe generatie boten

van de werf zou toch voor meer vastigheid moeten kunnen zorgen. Deze A31 heeft in elk geval alles in zich. Keurig gebouwd, constructief in orde, prima zeileigenschappen, heel geschikt voor een kleine bemanning én voor een rondje rond de boeien. En dan ook nog eens een sympathieke prijs. Een boot waarmee je met een gerust hart een vaste relatie kunt aanknopen als je het mij vraagt. ⚓

TECHNISCHE GEGEVENS

Lengte over alles	9,55 m
Lengte waterlijn	8,33 m
Breedte	3,23 m
Diepgang	1,90 m
Waterverplaatsing	3.050 kg
Ballast	1.200 kg (39 %)
Grootzeil	28,5 m ²
Genua	23 m ²
Spinnaker	72 m ²
Gennaker	85 m ²
CE	A
Motor	Nanni 2.14 SD10, 14 pk met saildrive
Brandstof	30 l
Water	100 l
Vuilwater	30 l
Prijs	vanaf € 94.000 (inclusief btw)

Prijs schip

€ 98.000 (inclusief btw)

Opties

o.a. set zeilen, gennaker en
-uitrusting inclusief boegspriet

Bouw

Archambault, Saint-Romain, Frankrijk

Verkoop

Bach Yachting, Voorreever 5,
1671 SG Mademblik, 0227-57 00 35
info@bachyachting.nl,
www.bachyachting.nl

Grootsschoot op een brede overloop, inclusief een fine-tune.

→ De grootzeiltrimmer zit achter de stuurman. Een prima positie, ook om het 'gedrag' van degene aan het roer direct te kunnen zien en de trim daarop aan te passen.